

El Manga Barcelona tanca amb un rècord de visitants

El saló acaba amb més de 152.000 entrades venudes

Final del Manga ■ J. RAMOS

Àlex Márquez guanya el mundial

S'emporta el títol de la seva categoria, Moto 2

Àlex Márquez ■ EFE

Concerta visita a:
info@bleconomistes.com

BL Economistes, S.L.P. Som el teu suport

- Assessorament fiscal
- Confecció dels impostos trimestrals i comptabilitat
- Constitució de societats, alta a Hisenda de societats i autònoms
- Atenció de requeriments, revisions i inspeccions d'Hisenda
- Laboral
- Declaracions de renda de les persones físiques

30 anys d'experiència

C/ Barcelona, 12-14, 2n 2a - 08301 Mataró - T. 937 551 455
www.bleconomistes.com

1801771519960

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS • 4 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15170 - AVUI / Any XLI. Núm. 14040 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Estrès per la sentència

COLPITS • Un 40% de les persones que participen de prop en les mobilitzacions i els aldarulls poden tenir angoixa

INÈDIT • S'activa per primer cop el protocol sanitari per atendre pacients, planificat després dels atemptats del 17-A

L'avinguda Diagonal va estar tallada ahir a la nit per la casseroлада contra la presència del rei ■ JUANMA RAMOS

Mobilització contra el rei Felip VI

La casseroлада talla una estona una Diagonal blindada per la policia

Nacional

P11

Els presos polítics en la seva foto a Lledoners ■ EPA

Les penes, un escull per al tercer grau

Els presos, pendents de la classificació penitenciària per poder fer sortides

Nacional

P12

Tsunami Democràtic fa una crida a votar en les generals

Insta els ciutadans a la desobediència durant el dissabte de reflexió

Entrevista Pepe Beúnza

P8

Primer pres insubmís de l'Estat
"Cal començar a desobeir lleis injustes"

COSTA
1962

Moda home-dona

Sant Josep, 52 - Tel. 93 798 61 03
www.costa1962.com

MATARÓ

382833-12189351

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Lluís Falgàs

Amb peus de plom

Asis dies de les eleccions tots els candidats van amb peus de plom. Una relliscada pot ser fatal en unes

eleccions que s'han hagut de repetir perquè a Espanya no hi ha cultura de pacte.

El debat d'aquesta nit, organitzat per l'Acadèmia de TV (ATV), costarà gairebé sis-cents mil euros i hi participaran cinc dels candidats espanyols a la presidència del govern: Sánchez, Casado, Iglesias, Rivera i Abascal. No hi ha ni dones ni partits catalans i els homes que es presenten parlaran a tothora del "problema català" que han creat entre tots.

Serà un debat amb el to de campanya agressiva que respira la política espanyola des de fa mesos. Els cinc candidats defensaran bàsicament les tesis dels seus respectius partits. És curiós que cap dels cinc candidats no hagi estat abans de voler ser president del govern ni alcalde ni regidor, ni tan sols president de la seva escala de veïns o de l'AMPA del seu poble. Seria un fet positiu que ben segur els apropiaria a una realitat ciutadana que va més enllà dels programes i els lideratges dels partits.

El debat televisat per l'ATV d'aquesta nit als catalans ens importa mes aviat poc; tot i ser sabedors que les eleccions de diumenge són molt importants per a la política catalana, perquè no serà el mateix un Pedro Sánchez dèbil que fort portant el govern de l'Estat. En condicions normals caldria un govern espanyol que donés estabilitat general. En l'actual situació caldrà un govern estatal que necessiti suports catalans al Congrés. En cas contrari, Catalunya serà l'ase del cops. Serà un país sense defensa a les oficines de l'actual poder estatal.

Nervis als quaters electorals. Ningú es creu les enquestes malgrat que els titulars destacats i les agendes van segons aquestes. Aquests nervis són els que els candidats poden perdre en debats televisats a l'últim minut encara que utilitzin el recurs fàcil de parlar sobre Catalunya sense concretar res. Dels cinc principals candidats a la presidència del govern de l'Estat, només Pablo Iglesias aposta tímidament per un referèndum per solucionar el problema, tots els altres són partidaris de com més duresa millor i sobretot de posar més llenya al foc. Sempre amb peus de plom.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Migranya

Tres mesos. És tot el que el meu cos ha pogut resistir sense sucumbir a un altre atac de migranya. Un trimestre que és com si m'hagués ungit un àngel miraculós. Abans no es manifestés de nou (la pesantor, la náusea, la desgana de tot), vaig arribar a creure que tenia cura, que amb la supressió del tabac per fi remetria i, amb sort, desapareixeria. Una esperança vana. Va tornar de nit, mentre dormia (adopta maneres furtives cada vegada més), com un malestar a la boca de l'estómac que irradiava fins a les temples i s'hi incrustava amb un batec prènsil, punxant i alhora somort. No conec cap altre dolor tan perseverant. Passa una hora, una altra i una més, i encara hi és, inflexible, pulsatiu, unilateral; passa un dia, i un altre, i el tercer, i continua a dins, clavat a la carn del cervell com un càncer de desesperació. Siri Hustvedt, que fins als vint anys la va confondre amb una "grip de la panxa" descomunament agressiva, explica que només ha aconseguit fer-hi front des de la claudicació: abans hi lluitava com si el cos estigués cometent un greu error, i ha acabat accep-

“Només està a les seves mans atenuar el dolor cedint a l'obscuritat

tant que només està a les seves mans atenuar el dolor cedint a l'obscuritat, amagada al lit. Virginia Woolf, que havia sofert també horribles migranyes tota la vida, va acabar saltant al Tàmesi amb les butxaques plenes de rocs. Jo m'inclino més pel refugi cotonós de Siri Hustvedt: abaixo les persianes fins que no hi queda ni un llistó de llum i m'enterro dins els llençols, cargolada de costat, amb una mà just sota la templa on la ressonància va detectar-hi una "lesió puntiforme", i l'altra encastada entre els genolls, per aplacar l'alternança de paràlisi i convulsions. El neuròleg m'ha receptat per

primera vegada *triptans*, però ni el més potent dels fàrmacs aconsegueix reduir el cercle màgic que la meua migranya ha creat al voltant del número tres: tres dies de durada, fins a tres cops al mes, amb alguna treva de tres mesos anant bé. La mare em va veure tan dèbil l'últim cop, que va voler animar-me amb un raonament que el mal no té: "I si fos un vestigi d'aquella fissura cranial que de petita et va fer sortir sang de l'orella i tot?" L'escolto i l'estimo tant, perquè la meua diminuta lesió puntiforme ha passat com l'ombra d'una àguila per damunt dels seus cinc parts, i la mort dels seus pares i la seva germana, per damunt del seu propi malestar, del mal als peus, del braç dislocat, per damunt de qualsevol maldecap seu, ella que diu que no sap què són, això de les cefalees, que no n'ha tingut mai cap i ha hagut de consolar-nos a cegues, al pare, als dos germans grans i a mi, tota una herència de fills migranyosos que s'alliten tremolosos a les fosques, esperant la seva mà freda al front. Mira, mama, al final la migranya potser no és sinó una metàfora de l'amor.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/agedcp>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

De Felip a les urnes

Setmana accelerada, la que comença, amb una inoportuna visita de Felip VI a Catalunya, els estudiants acampats a la Gran Via de Barcelona pendents de quan els fan fora, una campanya electoral centrada en Catalunya on l'independentisme cotitza a l'alça, una jornada de reflexió que serà de tot menys asèptica, i unes generals que poden no canviar el resultat però sí les majories de govern a l'Estat i que aclariran el suport a cadascú.

El cap de l'Estat tornarà a comprovar que no és benvingut i que només pot fer actes encapsulat, ja que quatre de cada cinc catalans es mostren disconformes amb la seva monarquia i l'ús que n'ha fet fins ara, segons el CEO. L'acampada de joves corre el perill que es faci amb ells allò que no es va fer amb altres col·lectius acampats a la Gran Via. Dues situacions que tensaran l'actuació policial d'uns cossos que ja estan en alerta màxima.

“Mobilització no és incompatible amb votació i, encara més, permet respondre amb vots a les provocacions

La campanya gira sobre Catalunya i la seva repressió. El debat electoral d'aquesta nit en les televisions estatals situa Catalunya com a primer punt de la discussió sota la pregunta “*Como salimos de ésta?*”. Significatiu que debatim sobre Catalunya sense cap partit català present.

La jornada de reflexió pot esdevenir de mobilització, o de sensibilització davant la injustícia, sense que s'impedeixi el desenvolupament normal de les generals de l'endemà, però les advertències de Pedro Sánchez, la ministra Delgado, el president del Suprem Lesmes o del popular Casado semblen desitjar l'anormalitat. En les eleccions sempre es fa una crida a mobilitzar l'electorat i omplir les urnes; però, si és el català, genera recel. Ens prefereixen a casa i no al Congrés dels Diputats. Ens prefereixen en minoria en unes generals, i no pas que hi hagi una majoria de diputats sobiranistes en unes eleccions, com podria passar el 10-N. Si s'escau que hi ha més diputats independentistes es qüestionarà el resultat, però es tornarà a fer palès que l'Estat no resoldrà la seva crisi sistèmica sense resoldre la catalana. Deia el polític alemany Willy Brandt que “sempre necessitarem més democràcia, no menys”.

EDITORIAL

Escòcia vol tornar a votar

El referèndum sobre el 'Brexit' del juny del 2016 ha capgirat la política britànica. Un dels punts clau és Escòcia, on els independentistes en el govern argumenten que fer efectiu el 'Brexit' suposaria anar contra els interessos escocesos, ja que una gran majoria d'aquests van votar a favor de quedar-se a la Unió Europea. Les noves eleccions al Parlament de Westminster, justament pel 'Brexit', han donat l'oportunitat als independentistes escocesos de fer una crida a un nou referèndum, tot i que no hagin passat encara ni sis anys des del primer, guanyat amb claredat per l'unionisme. La ministra principal d'Escòcia, Nicola Sturgeon, va deixar clar dissabte a Edimburg que l'SNP i el seu govern volen convocar de nou els escocesos a votar la independència, i una victòria contundent en les generals britàniques del 12 de desembre seria un argument imbatible perquè Londres cedís i autoritzés la nova consulta. “No es pot menystenir la voluntat de la gent”, va dir.

I tot i que el govern britànic no és l'espanyol –a Londres no fa por acceptar el repte que una part del país pugui votar la seva autodeterminació–, el primer ministre, Boris Johnson, ja ha anunciat que no vol autoritzar el govern escocès a organitzar un nou referèndum. Pel que fa als laboristes, la imprecisió és a l'ordre del dia, i mentre que el seu líder, Jeremy Corbyn, s'hi ha mostrat en contra, altres dirigents s'hi han definit a favor. La campanya electoral en marxa condiona, evidentment, tot el debat, però no deixa de ser sorprenent com una mateixa qüestió s'afronta a Londres o a Madrid. On en un lloc s'aplica la democràcia, en un altre es menysprea fins i tot el vot dels catalans, com va fer Pedro Sánchez aquest divendres. Aquí sí que es pot menystenir la voluntat de la gent.

De reüll

Anna Puig

Jo a la teva edat...

Jo a la teva edat... I la frase se sol complementar amb un alligonament dirigit a un jove que, per definició, ja considerem apàtic, acomodats, mimats i poc avesats a l'esforç. Ho hem fet un milió de vegades i sempre amb un cert to de superioritat o bé amb condescendència. I ens costa un món posar-nos en la pell d'una generació que té les seves pròpies dificultats, les que els ha tocat viure en un temps també complicat: precarietat laboral, problemes d'accés a l'habitatge, estudis universitaris a preu d'or, necessitat d'emigrar a l'estranger per tenir

Són els que encara mantenen l'alè rebel contra la repressió

una oportunitat... en definitiva, un futur incert. No han hagut d'afrontar cap guerra, ni treballen des dels 14 anys, ni són pares des dels 20... La seva vida és radicalment diferent de la dels joves de fa 20, 30 o 40 anys. Però aquests dies ens estan demostrant que no són apàtics, acomodats, mimats ni

poc avesats a l'esforç. Sinó una generació implicada socialment i políticament i que es planta contra les injustícies. S'han sentit plenament interpel·lats per la ignominiosa sentència del Suprem. S'han convertit en punta de llança del moviment de protesta. Són els que encara mantenen l'alè rebel contra l'abús i la repressió de l'Estat. S'han fet seus els carrers perquè diuen que no poden tolerar que s'imposin 100 anys de presó per exercir el dret de vot. Ho volen paraitzar tot i tenen fe i confiança. Són, com s'han autoanomenat, la generació del 14 d'octubre.

Les cares de la notícia

PRIMER INSUBMÍS POLÍTIC DE L'ESTAT

Pepe Beunza

Activisme etern

Va ser el primer jove de l'Estat que va entrar a la presó per negar-se a fer el servei militar. Preveu ara que la repressió pot omplir les presons, però que la pressió serà tan gran que l'Estat haurà de cedir, tot i que avisa que l'activisme no s'acaba mai.

DIRECTORA DEL SALÓ DEL MANGA DE BARCELONA

Meritxell Puig

Èxit del Manga

Més enllà de les disfresses de personatges coneguts dels còmics, el Manga Barcelona ha posat de manifest altre cop l'extraordinària convocatòria amb més de 152.000 visitants i la seva tirada entre els joves, en una 25a edició que ha estat un nou èxit.

PRESIDENT DEL LÍBAN

Michel Aoun

La crisi no s'atura

El president cristià maronita no atura la crisi tant econòmica com política al país. Les elits religioses continuen governant el país però cada cop són més els ciutadans que exigeixen un executiu format per polítics i experts, més enllà de la seva confessió.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

El mòbil a l'aula
Ensenyament regularà l'ús del mòbil a les aules. Els docents advoquen per una normativa de l'ús de l'aparell que respongui a les necessitats dels centres.

10
anys

Previsió d'atur
La UE preveu cinc milions d'aturats a l'Estat espanyol. La Comissió Europea certifica que l'Estat es despenja de la Unió Europea.

20
anys

Acord amb CiU
Esquerra Republicana de Catalunya rebutja fer un pacte global amb Convergència i Unió a canvi del suport al president Jordi Pujol

Full de ruta

Jaume Vidal

25 anys de mangues

Ahir va tancar l'antic Saló del Manga, ara conegut com a Manga Barcelona, amb un èxit que personalment encara em sorprèn, tot i que l'he anat seguint en les 25 edicions que aquest any celebra. Tot ha anat a més: la gentada, les disfresses, la música, el menjar i òbviament els mangues, amb cada cop més editorials que aposten per la historieta japonesa, amb molts títols que els aficionats coneixen com també estan al corrent de tot allò que s'ha publicat al Japó i a l'Estat encara resten inèdits. Ara això no pot ser rellevant a l'era d'internet, però fa 25 anys tenia el seu mèrit tenir aquesta informació.

Aquesta generació manga nascuda amb l'empenta del fenomen *Bola de drac* segueix tenint el seu esperit participatiu, i n'ha estat una prova l'alta participació en debats, concursos de tota mena i tallers. Res a veure amb les conseqüències que molts adults van vaticinar que tindria per als joves la lectura de manga, que consideraven com un

Manga Barcelona demostra que el manga, que sovint s'ha qualificat de violent, fomenta la participació, la creativitat, la socialització i paciència per aconseguir el que vols

únic gènere dedicat a promoure la violència. Com va dir ahir el traductor i intèrpret de japonès i gran especialista en manga Marc Bernabé: "La violència del manga és la que hi ha al manga i els seguidors ho tenen clar. La violència en el món fantàstic sol ser de naturalesa catàrtica." Els mateixos que qualificaven de violent el manga fa 25 anys també vaticinaven que la moda duraria un parell d'anys. Grans profetes!

Una altra crítica que a vegades cau sobre el que és una fira comercial, però també un esdeveniment cultural que ha obert molts joves al coneixement a la cultura i la llengua japonesa, i que en molts casos els ha ofert un camí professional, és el seu caràcter mercantilista i consumista. És cert, però amb objeccions. El consum que fan els joves en manga o marxandatge és generalment fruit dels estalvis. Molts dels assistents fa mesos que acumulen en efectiu els regals de sant i aniversari per fer les seves compres. "Hi ha qui ha vingut amb la guardiola", em va explicar un llibreter.

Tribuna

José M. Murià. Membre de l'Acadèmia Mexicana de la Història

Fira del Llibre de Guadalajara

Soc dels que creuen que Catalunya, de derrota en derrota, arribarà a la victòria final, però és el cas que de vegades ha obtingut els seus èxits i també és convenient fer-ne memòria. Enguany, a finals de novembre, a Guadalajara esdevindrà, com cada any, la Fira Internacional del Llibre, que cada vegada resulta més important, malgrat que la vinent, per causes alienes, potser recularà una mica. Sigui com sigui, se la miri com se la miri, i a Madrid els recarregoli els budells, és la fira més important de tot el món de parla llatina. Aquesta serà ja la número 33.

Sembla mentida que hagin passat tants anys d'ençà que vam fer la primera aquell any 1986... De fet, puc presumir que no he deixat mai de ser-hi la major part del temps, però també és cert que m'he anat enretirant de l'organització i ara per ara només hi col·laboro fent-ne difusió i participant en diverses presentacions de llibres i alguna taula rodona. De fet, la darrera en què em vaig ficar de ple, fins a l'extrem que vaig acabar-la en un llit d'hospital, víctima de l'esgotament físic i nerviós, va ser la XVIII, de

l'any 2004, quan, malgrat totes les traves del govern espanyol i dels espanyolistes mexicans, vam aconseguir que Catalunya fos el país convidat d'honor. Va haver-hi fins i tot algun malentès amb el govern "tripartit" que s'estrenava; però, aclarit tot, les coses van anar molt bé tant per a la FIL com per a Catalunya. Encara, a hores d'ara, se la recorda com una de les millors fires. Pot ben bé dir-se que els catalans s'hi van lluir. Pel que fa a la cultura catalana, molta gent assegura que va esdevenir l'aparador més important que mai havia tingut fins aleshores. Encara recordo el crit, potser impertinent però entusiasta, d'una certa distància i envoltats per aquella gentada, del cap de premsa de la Fira, referint-se a la cobertura mediàtica de què va gaudir la presència catalana durant els primers dies: "¡Murià, Murià!, tus catalanes en la primera página de más de doscientos periódicos de todas partes del mundo." És ben cert el que diuen alguns que aquella fira va obrir les portes de la de Frankfurt poc anys després... L'auguri, però, no va ser gaire feliç: l'any 2000, després que Es-

panya va ser el país convidat, la directora de la Fira de Guadalajara –innocentment– va comentar a Madrid que després s'hi podria convidar Catalunya... la resposta va ser precisa i categòrica: "Cualquiera menos Cataluña." Malgrat que era evident que no seria fàcil, vam tirar endavant. Molts vam contribuir-hi, però no cal dir que el mèrit principal va ser del president de la FIL, que havia estat deixeble del meu pare i se'l va estimar molt. El seu record –entre altres coses– va ajudar a mantenir-se ferm i a no tirar ni un pam enrere, malgrat les pressions de l'ambaixada espanyola i del govern de Mèxic, que en aquell temps era molt de dretes. Pel que fa al governador de l'estat de Jalisco, he de dir que vaig ser jo mateix qui el va convèncer que es mantingués solidari.

El cert és que van ser moltes les trapelleries, però al final ens en vam sortir molt i molt bé. Aquest any fa tres lustres d'aquell èxit, del qual, com a mexicà i com a català, me'n sento molt orgullós. És per això que no he pogut resistir la temptació de recordar-ho i de celebrar-ho.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Esport i política no s'han de barrejar, oi?

■ He llegit que Espanya Global i la RFEF han signat un conveni de col·laboració per tal de potenciar i enfortir la imatge d'Espanya al món. Molt negre es deu albirar l'horitzó a escala internacional quan s'han de barrejar l'esport i la política en campanyes de màrqueting. Perquè, si no ho tinc mal entès, fins fa poc temps es mantenia –per activa i per passiva– que ambdues activitats mai s'havien de mesclar, oi? Tanmateix, res ha d'estranyar en el país del "donde dije digo, digo Diego". Davant d'aquesta demostració de coherència conceptual em pregunto quina serà la reacció del món de l'esport en general i en especial dels esportistes d'elit que, almenys fins ara, han adoptat la posició de "nedar i guardar la roba" sempre que han estat interpel·lats sobre el tema. En qual-

sevol cas, aquesta brillant iniciativa dels responsables d'Espanya Global em recorda altres èpoques, temps en els quals era habitual associar l'esport amb els règims governamentals de torn. Aquesta vinculació entre el món de l'esport i la política va ser considerada una eina de gran valor propagandístic; de fet, basava els èxits esportius en els valors inherents a una suposada supremacia racial, una fal·làcia que els esdeveniments històrics van corroborar. En realitat, no va ser cap altra cosa que un procés de degradació, de degeneració individual i col·lectiva que va portar un país, Alemanya, a la ruïna. En aquest sentit, els JO de Berlín de l'any 1936 van testimoniar fins a quin punt la política i l'esport poden manipular-se conjuntament amb finalitats diverses.

JAUME FARRÉS BOADA
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

Arts marcial per la pau

■ Recentment, vaig visitar una petita escola d'arts marcial del barri. No sabia què esperar-me, però em va sorprendre el que vaig trobar: gent de totes les edats; cinturons blancs entrenant braç a braç amb els negres. Entrenaments on sempre es mesura la força, i mai es va a ferir. On es treballa en equip, ja que uns i altres s'observen i s'aconsellen per millorar. On tothom aplaudeix quan algú aconsegueix una ratlla per al seu cinturó: els triomfs d'uns són també els dels altres, ja que són companys, no adversaris. On no es castiguen els fracassos, sinó que es premia l'esforç. On cada classe és una lliçó de respecte, humilitat, companyonia i autosuperació. On surts amb el pensament que tothom podria aprendre tant d'aquesta disciplina, de

com de millor podria ser el món.

MAR PICÓ SEIJO
Barcelona

Què està passant amb el català?

■ Cada vegada em resulta més fàcil detectar barbarismes en sentir parlar el català. Independentment dels orígens, l'àmbit, l'edat i les condicions dels interlocutors, diàriament puc reconèixer aquestes faltes en una infinitat de contextos: aules d'universitat, establiments de tota mena o, fins i tot, als mitjans de comunicació. I no és d'estranyar si ens fixem en l'exagerada llista de normatives discriminatòries amb la llengua catalana imposades per part de l'Estat espanyol, que enguany s'eleva –segons indica la Plataforma per la llengua– a un total de 139.

LAIA MINYANA
Barcelona

La frase del dia

“Estan molt nerviosos”

Lluís Llach, CANTAUTOR I PRESIDENT DEL CONSELL ASSESSOR DEL DEBAT CONSTITUENT

Tribuna

Jaume Medina. Catedràtic emèrit de la Universitat Autònoma de Barcelona i escriptor

Dos grans espectacles

Hi ha moltes menes d'espectacles: sagrats o profans, cantats o declamats, directes o en diferit... Tots ells ens són coneguts des de la infantesa i, sobretot, a partir del moment que la televisió feia entrar a totes les llars la cultura de la imatge, i encara més d'ençà que el telèfon mòbil ha possibilitat a tothom arreu on es trobi –a condició que hi hagi cobertura– l'accés directe i instantani als mitjans de comunicació. Tanmateix, hi ha espectacles pensats i produïts per a un gran públic i n'hi ha d'altres de reservats per a unes minories selectes i privilegiades. A la segona categoria pertanyen els dos de què em dispo a parlar a continuació.

EN PRIMER LLOC, I ENCARA QUE JA FA UNS QUANTS ANYS que vaig tenir la satisfacció d'assistir-hi, se m'ofereix espontàniament ben viva la imatge de les representacions sobre la personalitat de Joan Maragall que es van fer des del 2011 a la casa barcelonina del barri de Sant Gervasi on el gran poeta va viure i morir. Un espectacle singular, certament excepcional per la conjunció de factors que hi concorren. D'una banda, l'encert de Josep Maria Jaumà, l'autor de l'obra, a fer reviure en l'escenari únic de la seva pròpia casa el protagonista, amb el qual té lligams de parentiu, servint-se per a reeixir-hi dels articles, els poemes i la correspondència del personatge evocat. D'altra, l'excel·lent sintonia entre la directora Dolors Vilarasau, que sap fer moure amb naturalitat el personatge en el seu propi medi, i l'actor Jep Barceló, que, interpretant Joan Maragall en l'incomparable escenari del menjador de casa seva, amb una dicció catalana impecable, tant en parlar la llengua pròpia com la convencional dels mitjans de comunicació de l'època, sap modelar amb veu i gest i figura una imatge perfectament versemblant de l'escriptor de tants ar-

ticles publicats al *Brusi*, de l'autor de poemes entranyables, del corresponsal que envia als amics les més variades confidències... Tot plegat amb el bon acompanyament musical creat per Joan Alavedra. Un espectacle perfecte, aquest Maragall a casa –tanmateix no pas un Maragall casolà!–, al qual augurarem molt d'èxit en temporades venidores.

EL 28 D'OCTUBRE DE 2018 vaig assistir a la sala Ovidi Montllor de l'Institut del Teatre de Barcelona a la representació de

“Tanmateix, hi ha espectacles pensats i produïts per a un gran públic i n'hi ha d'altres de reservats per a unes minories selectes i privilegiades

l'espectacle *Peiró 42*, produït per a commemorar els 75 anys del seu afusellament pel règim franquista a la localitat valenciana de Paterna i estrenat un any abans a la capital del Maresme. Es tracta d'un espectacle documental d'altíssima qualitat i d'un rigor exquisit, tant des del punt de vista històric –amb entrevistes a diversos professors i estudiosos del personatge– com del de la dramaturgia, perfectament estudiada per a aconseguir els propòsits desitjats, consistents a presentar la trajectòria del líder anarcosindicalista Joan Peiró, nascut a Sants, però fortament vinculat i arrelat a Mataró, on fins i tot en els temps convulsos de la Guerra Civil era reconegut entre els seus conciudadans com una bona persona. L'espectacle, dirigit per Eloi Aymerich, no s'està de res: té uns quants bons actors d'edats diverses, dirigits per Jèssica Pérez Casas, i inclou la presència d'una orquestra sencera (50 músics mataronins) i un cor de 23 cantaires, sota la direcció de Maria Salicrú-Maltas. La presència de l'element audiovisual, amb materials diversos, però sobretot amb entrevistes a historiadors, reforça la trama argumental i aconseguix transmetre una imatge fidel i clara del personatge tot remarcant-ne l'exemplaritat.

EN CONJUNT, UN ESPECTACLE IMPACTANT que al capdavant arrossega el públic a alçar el puny i aixecar-se de la butaca per a unir-se al cor de les llibertàries cantant a ple pulmó l'himne *A las barricadas*, ben descontextualitzat –això sí– dels horrors (cremes d'esglésies, de llibres i d'arxius; saqueigs de convents, assassinats d'homes de religió i de gent amb la sola culpa d'haver estat bona persona...) causats per uns fanàtics furiosos i descontrolats, grans absents en un espectacle que, tanmateix, és del tot recomanable i digne de veure.

De set en set

Anna Carreras

Ja no cal

Ja no cal adoctrinar la mainada, si és que mai ha calgut. Fa temps que, per sort, ve adoctrinada de fàbrica. L'altre dia apuntava que el meu nano

es va posar a recitar *La vaca cega*, el poema de Joan Maragall, mentre sopàvem escudella i carn d'olla. No va passar ni mitja hora que la irònica de torn em va escopir: “Apa, que bé que l'has adoctrinat... Et felicito.” Li vaig haver d'aclarir –justificacions d'aquelles que fan una mandra sobirana– que, al meu fill, no li he parlat mai de Maragall ni de cap altre poeta català mort. Que si se sabia el poema és perquè l'havien cantat a classe de música. Mira, facilitats. I que si sopàvem escudella era per puta casualitat. El nen encara no cuina. Podríem haver estat sopant *lacón amb grelos* o *chicharro al chacolí* o *cocido madrileño* i la paia hauria dit exactament el mateix. Perquè en el fons es tracta d'intervenir, de tocar la pera, d'incomodar, de ficar-se on no et demanen i cardar l'estirabot. Em va arribar a dir que no havia captat bé la ironia del seu comentari: que ella parlava “contra els altres” i que una broma que s'havia d'explicar deixava de fer gràcia. A casa, fer una ironia contra els altres en el context d'una situació domèstica no és una bona idea. Conclusió? Que ho deixéssim córrer: “Nena, em supera el teu recargolament.” D'un fet tan banal com sopar a casa mentre el nano, de manera espontània, diu un poema, vaig anar a dormir amb l'etiqueta de retorçada. No m'ha calgut adoctrinar mai. La majoria de criatures d'avui gasten la mateixa intel·ligència per aprendre un poema de memòria en qüestió de minuts que per escollir qualsevol mena d'opció, sigui política, religiosa, sexual o ètica. I cal celebrar-ho.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El règim dels presos polítics condemnats

Les elevades penes compliquen la classificació dels penats i el seu règim penitenciari

Màxima alerta policial per Felip VI i per la campanya

Desplegament sense precedents del Ministeri de l'Interior durant 10 dies

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Teràpia postsentè

PREVENCIÓ Barcelona activa per primer cop un protocol per evitar que el trauma provocat pels incidents es faci crònic **VÍCTIMES** Un 40% de les persones implicades podrien patir estrès posttraumàtic si no es tracten a temps

Virtudes Pérez
BARCELONA

La literatura científica és ben clara. Entre el 30% i el 40% de les persones que van viure en primera persona alguns dels incidents violents que van seguir les mobilitzacions de protesta per la sentència de l'1-O acabaran desenvolupant tard o d'hora estrès posttraumàtic si no prenen les mesures preventives adequades. I no només aquells que hi van perdre un ull o que van ser víctimes d'agressions, pederades o cops de porra, sinó també aquells familiars que, atesa la percepció real de perill, van viure amb molta por els aldarulls.

Davant d'aquesta evidència, el Consorci Sanitari de Barcelona ha activat un protocol per detectar aquells casos en què cal actuar per evitar seqüeles. De fet, el protocol és la segona part del pla IMA (incident amb múltiples afectats), que es va aplicar després de l'atemptat terrorista del 17-A. "És la segona part de l'IMA. L'hem batejat com a pla Post-IMA i està orientat precisament a detectar i prevenir el trauma psicològic que podrien provocar aquests incidents", explica Delfi Cossials, responsable del pla, que en aquesta segona part disposa de la col·laboració de 32 professionals distribuïts pels hospitals, CAP i centres sociosanitaris, i que han estat formats per la Unitat de Trauma, Crisis i Conflictes de la

UAB. "Observen si hi ha indicis d'alerta com ara insomni, irritabilitat, record constant dels incidents, evitar passar pels llocs on van succeir els fets..."

Aquesta és la primera vegada que es desenvolupa un pla d'aquestes característiques no només a Catalunya, sinó també al conjunt de l'Estat. Després de l'atemptat del 17-A no es va poder desplegar perquè encara no estava a punt tota la infraestructura que ho ha fet possible.

El Post-IMA es va activar a la ciutat de Barcelona el 22 d'octubre, després d'una setmana d'aldarulls violents. A banda de la tasca preventiva dels professionals de salut mental comunitària, el pla inclou unes sessions psicoeducatives que es faran cada dijous a les sis de la tarda a la seu del Consorci Sanitari de Barcelona i en les quals s'oferiran una sèrie de pautes terapèutiques.

La directora tècnica de la Unitat de Trauma, Crisis i Conflictes, Ingeborg Porcar, insisteix en la importància d'assistir a aquestes sessions, obertes a tota la ciutadania. "Estan adreçades a les persones que van presenciar els moments àlgids dels incidents i també als familiars, però no perquè penssem que tinguin un problema, sinó precisament perquè sabem que corren un risc i que amb un bon seguiment s'evita que el malestar es pugui fer crònic", explica Porcar.

I subratlla que l'atenció

Les frases

“Les sessions psicoeducatives estan adreçades a persones que van presenciar els moments àlgids dels incidents”

“S'ha d'actuar entre les quatre i les sis setmanes després de l'impacte. Més tard ja no es pot prevenir”

Ingeborg Porcar
DIRECTORA TÈCNICA DE LA UNITAT DE TRAUMA, CRISIS I CONFLICTES (UAB)

s'ha de fer ara i no d'aquí a un mes. "Sabem que s'ha d'actuar entre les quatre i les sis setmanes després de l'impacte. Més tard no és que no es pugui tractar, però ja no es podrà prevenir, que és del que es tracta", insisteix l'experta després de lamentar que "no hi hagi cultura ni de prevenció ni de trauma en salut mental".

Per tot plegat, davant qualsevol símptoma o malestar, anima la gent a assistir a les sessions. "Entenem que ara és complicat, perquè quan estàs en lluita no penses en l'autocura, però el que la gent ha d'entendre és que es pot tenir cura d'un mateix i continuar, i que no és bo negar que les situacions viscudes tenen un impac-

te emocional", subratlla Porcar, per qui és molt important "generar espais per poder compartir el malestar, no només la indignació, i trobar un equilibri entre la desconnexió, la possibilitat de compartir i el temps de cura".

Tot i així, Porcar reconeix que el 100% de recuperació no existeix. "Sempre hi ha un 8% o un 10% dels casos en què la prevenció no cura. Sol ser gent que ja tenia un problema previ de salut mental. Per això és tan important ajudar la gent que sí que es pot recuperar."

Més xarxes de suport

A banda del pla activat pel Consorci a Barcelona, el Sistema d'Emergències

Mèdiques (SEM) també ha posat a disposició de la població una sèrie de psicòlegs que estan disponibles per a qualsevol consulta. Fonts del SEM han assegurat que de moment no s'ha adreçat ningú a aquest servei.

A banda de la sectorial de psicòlegs de l'ANC, que també ha posat en marxa un equip de professionals de suport, hi ha moltes altres mesures que tenen com a objectiu la cura. Una d'aquestes iniciatives ha estat impulsada per un grup de psicòlegs, pedagogs i educadors socials que han creat un grup d'ajuda que s'ha difós a través de la xarxa amb el nom de *Cuidem-nos*. ■

L'APUNT

De pacte d'estat ja n'hi ha un

Xavier Miró

D'acord amb els esdeveniments i les enquestes recents, cada cop apareixen més confuses les motivacions de Pedro Sánchez per repetir eleccions. Per garantir un pacte d'estat amb el PP tot reforçant tant el PSOE i el PP en diputats per la sotragada pronosticada a Ciutadans, es deia. Aahir Casado va afirmar que Sánchez ho va fer sabent que hi hauria aldarulls als

carrers per la sentència per presentar-se com a home de "la porra embolicat en la bandera". Si Casado s'ho inventa és un cínic. Si ho confirma, els cínics també són Sánchez i els seus assessors. De fet, de pacte d'estat ja n'hi ha un de ben clar: la criminalització per terrorisme i violència de l'independentisme, que sembla que tot just acaba de començar.

ncia

La Via Laietana de Barcelona, després dels aldarulls de fa uns dies
■ JORDI PANYELLA

Mares i àvies dels joves colpejats per la policia, a la capçalera de la manifestació del dia 24 a Barcelona ■ ACN

“Ens hem de cuidar els uns als altres”

CONSELLS • Els psiquiatres aconsellen “fer comunitat” perquè la incertesa no ens bloquegi **PROTECCIÓ** • Aposten per “aferrar-se a la rutina” i buscar vies de distracció **EINES** • La majoria tenim recursos suficients per superar la situació

L'ANC té 50 psicòlegs disponibles

L'ANC disposa d'una xarxa de 50 psicòlegs per atendre les necessitats de la gent i oferir pautes psicoeducatives. Montserrat Mallorquí, coordinadora del dispositiu, explica que la idea va sorgir perquè es van adonar que després de l'1-O “va fallar algun tipus de servei”.

Mallorquí precisa que en cap cas volen substituir la tasca que fan els professionals de la salut, però sí oferir un servei en què una de les coses més importants que pot trobar la gent és l'empatia. “És molt important que les persones que els escoltin tinguin empatia amb la seva realitat, que s'hi sentin plenament identificats,

perquè el pitjor que li pot passar a una persona és trobar-se la incomprensió d'alguns professionals, com asseguren que va passar l'1 d'octubre”, argumenta Mallorquí.

El servei, que ja ha rebut unes 200 trucades, ofereix assessorament i suport a les persones que han estat víctimes directes de la repressió policial o l'han viscut de molt a prop. “Aquestes persones, al cap de 24 o 48 hores, comencen a trobar-se malament i sense recursos a causa del xoc emocional”, explica Mallorquí, que assegura, però, que “ara la gent està millor que després de l'1-O, ja que està més empoderada”.

V.P.
BARCELONA

Vivim una situació d' excepcionalitat que està generant un còctel d'emocions a vegades difícil de gestionar. Incertesa, ràbia, por, indefensió, però també goig, alegria, solidaritat, esperança... Una mena de muntanya russa sentimental que, sostinguda en el temps, pot acabar deixant seqüeles en algunes persones. Aquest és l'advertiment que fan els psiquiatres, tot i que matisen que la majoria de nosaltres tenim prou mecanismes personals per afrontar la situació. “És evident que una crisi perllongada, amb l'agreujant de veure gent a la presó de manera injusta, amb episodis de violència com els que hem viscut, té una afectació emocional. Hi ha gent molt trista, però la majoria entén que el patiment forma part de la vida i sap aferrar-se a la rutina o buscar vies de distracció”, opina el cap del servei de psiquiatria de l'hospital Vall d'Hebron de Barcelona, Antoni Ramos Quiroga.

Narcís Cardoner, president de la Societat Catalana de Psiquiatria i Salut Mental, també opina que la majoria de la gent “té recursos suficients per canalitzar la ràbia i la decepció”. Això no vol dir que, en el cas de la població “més sensible, amb un grau de vulnerabilitat més elevat, l'estrès no pugui representar un factor de risc”. Cardoner recorda que “l'angoixa i el malestar depenen del grau de control sobre les situacions”. El que cal procurar sempre és que “la preocupació no ens bloquegi”.

Per Silvia Blanch, doctora en psicologia de l'educació i coordinadora del grau d'educació infantil de la UAB, el més important que es pot fer en una situació de conflicte com l'actual és “poder parlar de la situació; fer veure que no passa res no ajuda”. Del que es tracta és d'anar identificant els diferents estats emocionals, anar-los reconeixent i, a partir d'aquí, dedicar un temps a la cura. “Necessitem restaurar-nos, cuidar-nos, i més quan rebem tants missatges i a vegades tenim la sensació que no podem fallar”, diu Blanch, que asse-

gura que el conflicte afecta tant la gent més activista com els que diuen que se'n volen mantenir al marge. “Som éssers socials, ens configurem amb les interaccions, i ens acaba afectant a tots.”

El psiquiatre Ramon Riera, president de la Societat Espanyola de Psicoanàlisi Relacional i autor del llibre *Herència emocional*, considera que és normal que el que estem vivim ens provoqui tristesa. “Vivim situacions d'una violència enorme difícil de gestionar, amb gent a la presó i a l'exili. Jo mateix a vegades em sento deprimat, com en qualsevol situació traumàtica”, reconeix Riera.

Davant d'aquesta situació, ell recomana “acompanyar-nos els uns als altres, cuidar-nos, com han fet aquestes mares dels joves agredits que s'estan manifestant”. Perquè, segons Riera, “crear grup, crear comunitat, també serveix per prevenir les possibles seqüeles del trauma”. El que no s'ha de fer “en cap cas és bloquejar i oblidar, perquè això acaba paralitzant tota una herència emocional que teníem amagada i ara ha aflorat”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Pepe Beúnza** Primer insubmís polític a l'Estat espanyol

“Estem perdent la por a un ritme extraordinari”

PAS · “Hem d'omplir les presons i haurem guanyat, com va passar amb la lluita dels insubmisos” **ACCIONS** · “Cal començar a desobeir lleis injustes” **AVIS** · “L'Estat va boig perquè surti una ETA catalana, no hem de caure en la trampa de la violència”**Laia Bruguera**
BARCELONA

Va ser el primer jove que va entrar a la presó per haver-se negat a fer la mili, però quan trenta anys després el govern va anunciar que suprimia el servei militar obligatori, va tenir poc temps per celebrar-ho, perquè llavors començava la lluita contra la guerra de l'Iraq. “Els fronts no s'acaben mai”, ironitza Pepe Beúnza pocs dies després d'estrenar la campanya d'autoinculpacions d'Omniun Cultural.

Per què ha presentat al jutjat una denúncia en què diu que també ha de ser jutjat per l'1-O?

L'autoinculpació és un acte que prové de la no-violència i es basa en un principi de la desobediència civil que diu que si un govern empresona gent justa, el lloc de tota persona justa és la presó. La sentència és una venjança i per això interpel·lem els jutges perquè s'adonin que estan col·laborant amb una situació injusta. Això, si es fa sol, té un sentit de dignitat personal, però si es fa de manera organitzada i col·lectiva, pot canviar un govern.

Molta gent diu que ja no té por. Fins a quin punt és cert?

Hem après a superar la por en funció d'un valor més gran que és la dignitat personal. I això crec que ho hem aconseguit, perquè signar aquest paper suposa un desafiament a uns jutges que hem vist que són molt cruels i poderosos. Hem avançat molt i a un ritme extraordinari, i això és molt important, perquè la força de les restes de franquisme que queden al poder és la nostra por. Si la perdem, nosaltres tenim el poder.

Defensa que estem preparats per passar a una nova fase de la lluita no violenta. On som i on hauríem d'anar?

Sempre hi ha d'haver diàleg, perquè tots els conflictes s'acaben amb negociació, i si no n'hi ha s'ha de denunciar, que és el

Mestre del pacifisme

Va néixer a Jaén, però famés de 30 anys que viu a Catalunya. Va ser, el 1971, el primer objector de consciència del servei militar espanyol. Va anar a la presó per haver defensat les seves idees pacifistes i va compartir captiveri amb membres d'ETA, anarquistes i comunistes. Dels debats constants que mantenien, en va sortir reforçada la seva convicció que la no-violència no només és la forma de lluita més noble, sinó també la més eficaç. L'Estat va suprimir la mili 30 anys després, el 2001.

■ JOSEP LOSADA

que estem fent ara. Però la propera etapa és la no-cooperació i també la desobediència civil. Quan un mecànic de Reus es va negar a arreglar el cotxe al policia que havia atonyinat els seus veïns l'1 d'octubre, el van acusar d'un delictes d'odi, però no era cert: era no-cooperació.

També seria el moment dels polèmics boicots?

Hauríem de promocionar, ja des d'ara, les empreses que ens agradaria que fossin un model per a la república. I després pot venir el boicot i accions més contundents. El consum responsable és clau. Per què hem de comprar productes a empreses que donen diners al Partit Popular o a la Fundació FAES o a les que parlen malament de nosaltres?

Quines accions més es prevenen dins d'aquesta etapa?

En les fases més avançades de la lluita no violenta, centenars de persones van a la presó. Per això cal passar a l'etapa de la desobediència civil. S'escull una llei injusta, com la mordassa, i es desobeix. Si ho fa una persona sola és testimonial, però si es fa en grup té una força extraordinària. És el que van fer Martin Luther King als Estats Units i Gandhi a l'Índia.

Però aquí lluitàvem per alliberar nou persones. La solució és continuar engrossint la llista?

No explico teories, ho vam veure amb la lluita dels insubmisos. En el moment en què 20.000, 30.000, 40.000 joves estaven disposats a anar a la presó, es va acabar el servei militar obligato-

ri, el van haver de treure perquè no podien superar aquesta força.

I qui no vulgui assumir el risc?

N'hi ha molts que estan preparats per a un acte tan heroic com la presó, però els que no, que denuncien, que els facin costat, que facin propaganda, que construeixin república... Hi ha feina per a tots.

Qui ha de dirigir aquestes accions de desobediència civil?

Tenim un problema gran a Catalunya, que és que no hi ha unitat d'acció i coordinació. L'avantatge és que les respostes són diferents i originals, i això dificulta la repressió. A mi m'agrada més les organitzades i dirigides, però la realitat no va cap aquí i ens hi hem d'adaptar.

Diu que el que la violència poli-

La policia no és el nostre enemic, és l'esquer per desviar-nos dels nostres objectius

cial d'aquest dies demostra és que l'Estat no sap reprimir accions no violentes.

Primer hi va haver tot un moviment de provocació i infiltrats i d'aprofitar la ràbia per crear un espai d'aparent violència. A partir d'aquí, l'Estat ja està legitimat per obrir caps a cop de pilotes i porres. La policia no és el nostre enemic, és l'esquer per desviar-nos dels nostres objectius. És un tema que s'ha de discutir molt, perquè en el moment en què entrem en aquesta trampa, ells ja poden practicar tota la violència repressiva que tenen preparada.

El preocupa que es vagi per aquest camí?

Em preocupa perquè és el que està buscant el poder des de fa molt temps; estan bojós perquè surti una ETA catalana, per això hi ha aquesta repressió als carrers, aquestes condemnes tan altes, per això s'agafen joves i se'ls acusa de terrorisme sense trobar res... Per sort la gent està aguantant molt bé. Però si has vist com donaven cops de porra al teu fill, et venen ganes d'agafar les pistoles; aquest és el drama terrible que hem d'evitar.

El drama del País Basc.

Sí, però és que no es van tornar bojós de sobte i tota una generació va començar a matar gent. Hem d'estudiar com surt ETA i per què. L'aparell repressiu va estar contentíssim de com va acabar tot, i aquí intenten que sigui el mateix i ho hem d'evitar. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Solució per a Catalunya

NOU RECALL • La premsa internacional continua comentant el cas català i la dura sentència per l'1-O **ANÀLISI** • La majoria d'articles demanen una solució política per a Catalunya i són molt crítics amb l'immobilisme de l'Estat espanyol

Miquel Riera
BARCELONA

Diversos diaris d'arreu d'Europa han continuat publicant articles d'opinió en els darrers dies sobre la sentència als líders independentistes catalans i les protestes que hi ha hagut a Catalunya en aquestes últimes setmanes.

P

Catalunya, en espera d'una solució política

■ Correspon als tribunals fer complir la llei i no fer política. Però, com que la crisi catalana és eminentment política, què cal fer amb aquesta sentència judicial? La democràcia espanyola hauria d'aplicar la sentència seguint un estricte compliment de la llei o hauria de trobar una porta oberta que permeti tolerar solucions pacífiques per al futur? Entre el càstig que crea màrtirs i instiga la radicalització del virus nacionalista i un indult als condemnats capaç de curar les ferides i restablir el diàleg, s'obre una discussió crucial per al futur.

Es poden buscar mil i una justificacions per descartar un perdó. El govern espanyol ha dit que la llei és la llei i que, per tant, s'ha de complir. Les pors que el perdó sigui considerat un signe de debilitat són pertinents. Els nacionalistes radicals catalans continuaran amb la seva causa, tant si l'Estat és magnànim com si no ho és. Cert, però el pur càstig d'una causa política només pot comportar costos pitjors. Els condemnats es convertiran en màrtirs, condició fonamental per a qualsevol causa.

El civisme amb el qual es va gestionar la lluita independentista contrasta amb la gravetat amb què el poder de l'Estat la va tractar, malgrat que al final la condemna no fos per rebel·lió. Els catalans parlen de presos polítics i afirmen que la sentència és una prova que viuen sota la tutela d'un estat ocupant i repressiu.

Sabem què passa quan la política no troba solucions a casos d'aquesta gravetat: l'extremisme guanya poder i l'acció vio-

Il·lustració publicada aquesta setmana al diari portuguès 'Público' ■ @CRISTINA SAMPAIO / PÚBLICO

lenta es converteix en l'únic camí possible per a molts. Després de tots els errors en sèrie que ha comès, com negar-se a fer canvis en l'estat autònom i l'excessiva mobilització de mitjans per suprimir una protesta il·legal, però pacífica, Espanya ho tindria tot per guanyar si fos capaç de calmar el seu instint punitiu contra Catalunya i obrir el camí a una solució pacífica. **Manuel Carvalho.** (*Público*, Portugal. 15 oct.)

WIRED

Catalunya ha creat un nou tipus d'activisme en línia. Tothom hi ha de parar atenció

■ Un grup independentista està aprofitant les xarxes socials i la tecnologia per orquestrar les masses que protesten. Ningú sap qui hi ha al darrere.

[...] Tsunami Democràtic té un altre punt que marca la diferència: una nova aplicació per coordinar l'activitat de protesta a tot Catalunya. Tsunami l'ha presentat com una eina organitzativa que promet maneres innovadores d'evadir la detecció de la policia i coordinar les accions.

L'aplicació utilitza tecnologies de geolocalització i d'amic a amic per garantir que només hi tinguin accés membres de confiança. **Laurie Clarke** (*Wired*, Estats Units. 19 oct.)

DV

Els punts febles de la UE. De Turquia a Catalunya

■ Un dels principis de la Unió Europea és intentar mantenir la pau. Ho porta en el seu ADN fundacional. El problema és

que, tot sovint, això sigui motiu de contradiccions. En el cas de l'atac de Turquia als kurds, per exemple, la Unió Europea ha estat molt prudent a l'hora de condemnar la invasió turca. Els turcs són clau per mantenir el flux de refugiats a l'Orient Mitjà sota control.

Catalunya n'és un altre exemple. Les llargues condemnes de presó als polítics catalans només serveixen per tirar més llenya al foc. La Unió Europea està paralitzada davant del govern espanyol. A causa del compromís de la UE d'assolir el màxim consens possible, no pot condemnar res ni intervenir a Catalunya com els catalans insisteixen que hauria de fer.

Catalunya i Turquia posen en evidència els punts febles de la Unió Europea. D'altra banda, haver d'assolir compromisos constantment també té els seus avantatges. **Egil Helgason.** (*DV*, Islàndia. 16 oct.)

dS De
Standaard

L'atròfia d'un estat constitucional antidemocràtic

■ L'estat de dret deixa molt marge per a la imaginació a Espanya. Això no significa que el país es pugui posar al mateix sac que Polònia i Hongria. En aquests països, hi ha una erosió de les institucions i el poder treballa estructuralment per aconseguir una erosió àmplia de les regles del joc. No és el cas d'Espanya, on la causa del descontentament es troba en un altre lloc: en l'estat de dret, que situa un desig (legítim) democràtic en un àmbit tabú i no s'arriba a donar resposta als seus opositors. A hores d'ara ja es pot afirmar que el secessionisme català continuarà sent un maldecap. Tal com va dir José Ortega y Gasset el 1921, Catalunya és com l'estat d'ànim d'un home condemnat a viure amb una dona que l'alimenta però que no li agrada. **Maarten Colette** (*De Standaard*, Bèlgica. 28 oct.)

openDemocracy
free thinking for the world

El nacionalisme espanyol està confós

■ El nacionalisme anglès desfermat pel *Brexit* no és el mateix que el nacionalisme espanyol desencadenat per la crisi catalana. Encara no, almenys. El que marca el nacionalisme espanyol és fins a quin punt els aparells jurídics de l'Estat han de fer complir, sense pietat, els principis d'unitat espanyola. Hi ha un profund nacionalisme residual al cor de l'Estat espanyol que té les seves arrels en el període franquista i que mai ha estat purificat adequadament després de la dictadura. A Espanya, el nacionalisme estatal està confós. És per això que podem tenir polítics elegits enviats a la presó pel simple fet d'haver seguit els desitjos de l'electorat. I és per això que hem d'enviar un missatge fort: no podem tolerar els presos polítics en un estat nominalment democràtic, a la UE, al segle XXI. **Ignasi Bernat i David Whyte** (*Open Democracy*, Gran Bretanya. 14 oct.)

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Dos dígits de pena que allunyen el tercer grau

■ Un equip tècnic proposarà aviat la classificació i el calendari de permisos per als nou independentistes
■ Es descarta la semilibertat amb una pena tan elevada, però se'ls podria aprovar un pla de sortides regular

Mayte Piulachs
BARCELONA

Han passat 22 dies des que el Tribunal Suprem va notificar la sentència condemnatòria per als nou presos polítics, i la junta de tractament de cadascun dels tres centres penitenciaris on estan tancats pot esgotar, o no, el termini màxim de dos mesos per comunicar la seva proposta per classificar-los i fixar el calendari de permisos. Després, l'haurà de validar el secretari de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Victima del Departament de Justícia, Amand Calderó. Un cop aplicada la decisió administrativa, la fiscalia pot presentar-hi recurs davant del jutge de vigilància penitenciària i, després, al tribunal sentenciador: el Suprem. Abans de les eleccions espanyoles del 10-N no s'espera cap anunci. Rigorositat en la proposta és l'únic missatge que han rebut els professionals de les presons, com sempre fan, però aquest cop encara més, perquè cada expedient serà examinat amb lupa.

La llei permet que demà mateix els nou independentistes catalans puguin ser classificats en règim de tercer grau o de semilibertat, i només anar a dormir a la presó, com va expressar recentment el catedràtic de dret penal Josep Maria Tamarit en una xerrada al Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada (Cejfe). Tanmateix, juristes i defenses opinen que amb condemes de dos dígits (tret dels Jordis, amb 9 anys) es fa difícil aquesta classificació de bon començament. Una de les possibilitats que s'estudien és que siguin classificats en segon grau (el més comú) i alhora se'ls apliqui l'article 100.2 del reglament penitenciari, el qual permet barrejar graus, i que la persona pugui sortir unes ho-

Els independentistes catalans, durant el primer dia del judici al Tribunal Suprem, el 12 de febrer passat, a Madrid ■ EFE

res de la presó per anar a treballar o per fer tasques de voluntariat en una ONG per tal de fer un retorn segur a la societat. Aquesta decisió tècnica no requereix el vistiplau inicial del jutge de vigilància penitenciària com els permisos superiors a 48 hores. Les classificacions s'han de revisar, almenys, cada sis mesos. A més, un fet cabdal és que si el Suprem té la darrera paraula en la classificació penitenciària dels independentistes, és l'Audiència de Barcelona (amb unes sec-

És obligat el penediment?

Un equip multidisciplinari que treballa directament amb els presos –en aquest cas, amb els nou independentistes– és el que primer proposa l'anomenat Programa Individual de Tractament (PIT), després d'analitzar la seva situació personal i la condemna. Aquest programa s'eleva a la junta de tractament de cada penal, que és un òrgan col·legiat que està presidit pel director del centre, i hi ha els caps de tots els àmbits com ara el subdirector de

tractament, el secretari tècnic jurídic i el coordinador de l'àrea sanitària.

Què es valora per classificar un penat en tercer grau? Els principals factors són: si l'ingrés a la presó ha estat voluntari, la durada de la pena, si és un delinqüent primari, si té hàbits laborals, si ha pagat la responsabilitat civil, l'absència de toxicomanies i el suport sociofamiliar. El penediment no és una condició, tot i que sí que es pretén que la

persona accepti que és responsable del que va passar i que hi pot haver víctimes o afectats. La falta d'empatia reconeguda per la presidenta Carme Forcadell en podria ser un exemple. Amb tot, és complex un tractament penitenciari a autors de "delictes de convicció política", alertava fa poc l'exfiscal en cap del TSJC José María Mena, i desitjava que no hagin d'afrontar un "tractament correccional més enllà del marc legal".

cions progressistes) la que tindria la competència en els recursos d'apel·lació en l'aplicació del 100.2, segons diversos juristes.

Un exemple recent de classificació en segon grau amb un pla especial de sortides és el d'Iñaki Urdangarín, el cunyat del rei Felip VI, a qui el jutge de vigilància penitenciària, contra el parer de la fiscalia i la junta de tractament, va acceptar la proposta de la seva defensa, ara ratificada per un tribunal, d'aplicar-li l'article 117 del reglament per al seu tractament personal al·legant que l'afectava la seva solitud en un mòdul a la presó de dones de Brieva, a Àvila. Així, l'exduc de Palma està en segon grau i surt dos dies a la setmana per anar a una ONG de Madrid. La seva condemna és de cinc anys i deu mesos de presó per delictes econòmics en el cas Nóos, i va ob-

Les xifres

100.2

article del reglament penitenciari que es podria aplicar ara als presos polítics.

36

dies de permís a l'any tenen els reclusos classificats en segon grau. En tercer grau, en tenen 48.

tenir el pla de sortides després d'un any i dos mesos tancat.

El reglament penitenciari deixa ben clar que per gaudir de permisos puntuals s'ha d'haver complert una quarta part de la condemna. Per exemple, l'exconsellera de Treball, Benestar i Famílies Dolors Bassa, condemnada a dotze anys de presó, no podria tenir permisos fins que no hagi estat tres anys tancada, i ara fa un any i vuit mesos que està en presó preventiva, que se li resten de la condemna. En segon grau es poden concedir 36 dies de permís a l'any, i en tercer grau, 48 dies (quatre dies al mes), que s'acostumen a fer servir per no tornar al penal els caps de setmana i festius. Per això, l'aplicació de l'article 100.2 es veu com una sortida legal per evitar una major escarni als nou presos polítics catalans. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Una casseroлада d'uns milers de persones rep el rei

La protesta dels CDR, Acampada i Pícnic va tallar l'entrada a Barcelona per la Diagonal com a acció prèvia del que es farà avui

Xavier Miró
BARCELONA

Una casseroлада de protesta va rebre ahir a la nit al rei Felip VI en la seva visita a Barcelona per presidir avui els premis de la Fundació Princesa de Girona. Uns milers de persones van tallar l'avinguda Diagonal a l'altura del Palau de Congressos, on avui ha de tenir lloc el lliurament de premis i al costat de l'hotel Juan Carlos I on, suposadament, s'allotjava el monarca i la seva família. El tall iniciat a les vuit va causar cues d'accés a la ciutat.

Convocats pels CDR amb l'afegit de Pícnic per la República i l'Acampada d'estudiants de la plaça Universitat, uns milers de persones es van concentrar amb cassoles, xiulets i trompetes i al crit de "Fora el Borbó!" o "Catalunya no

té rei!" al davant del cordó policial amb tanques que protegia l'accés al Palau. A la tarda, Mossos i Policia Nacional ja havien tallat el lateral de la Diagonal per establir un llarg cordó de tanques que allunyés els manifestants i no es podia accedir ni al Palau ni a l'hotel per cap dels vials des de la Diagonal ni des de l'avinguda de Xile inferior. Diverses furgonetes policials i agents desplegats tancaven el cordó. El blindatge coincideix amb el reforçament de la seguretat en nivell 4 antiterrorista que ha projectat el Ministeri de l'Interior des de Tots Sants fins dilluns 11 al migdia en prevenció de possibles aldarulls, segons informava ahir l'ACN de fonts del ministeri. S'aplica especialment en mitjans de transport, zones lúdiques amb alta concentració de per-

sones i també actes electorals. Des del ministeri, però, s'hauria assegurat que es tracta d'un dispositiu semblant al que ja va tenir lloc en les eleccions del 28 d'abril.

Els CDR, l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), la CUP i el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC) han convocat entre d'altres, a quarts de cinc de la tarda d'avui, una nova protesta contra la presència de Felip VI al Palau de Congressos de Barcelona en l'acte de lliurament dels premis de la Fundació Princesa de Girona.

La incògnita sobre quan arribaven a Barcelona el rei, la reina Letícia i les seves filles va fer que els CDR i els estudiants de plaça Universitat anunciessin una protesta per aquest diumenge al vespre. ■

La protesta per la presència del Borbó va tenir lloc a l'avinguda Diagonal ■ JUANMA RAMOS

Casado diu que Sánchez s'aprofita dels aldarulls

Ahir alguns líders polítics es van pronunciar sobre la visita reial a Barcelona aprofitant que estan en campanya electoral. El candidat del PP, Pablo Casado, va fer responsable el president espanyol en funcions i candidat del PSOE, Pedro Sánchez, dels inci-

dents que hi pugui haver per la visita reial acusant-lo d'haver convocat les eleccions expressament després de la sentència de l'1-O "perquè pensava que li interessava que hi hagués violència aquests dies i aparèixer amb la porra embolicat amb la

bandera". Per la seva banda, l'expresident Puigdemont va instar Felip VI a aprofitar la visita a Catalunya per fer autocrítica del discurs que va fer el 3-O del 2017 legitimant les càrregues policials amb ferits contra els votants del referèndum. ■

El Tsunami fa una crida a desobeir el 9 i votar el 10

Anima a omplir les places amb actes polítics, culturals, festius i no-violents

Redacció
BARCELONA

La plataforma Tsunami Democràtic va llançar ahir al vespre un últim comunicat en què anima la gent a ocupar les places i l'espai públic el dia 9 de novembre de les 4 de la tarda a les 10 de la nit amb actes polítics, culturals i festius. "Si la repressió de l'Estat no s'atura per la jornada de

reflexió, tampoc no s'aturarà la gent", assenyalava en un comunicat. "En contra de la repressió i la mordassa: paraules, ciutadans i cultura en llibertat", hi afegeix.

En el comunicat, la plataforma també aclareix que el dia 10 cal anar a votar, defensar l'exercici del dret a vot, com la resta de drets fonamentals, les urnes no fan por, tot al contrari; és el que reclama la majoria de la població catalana", assenyalava.

Amb aquesta nova iniciativa, la plataforma vol repetir accions de reivin-

Concentració a l'aeroport del Prat convocada pel Tsunami quan es va publicar la sentència ■ O.D.

dicació de l'espai públic, com ara les que van fer el moviment dels indignats i del 15-M en les jornades de reflexió del 2011 i del 2015. L'objectiu final de la convocatòria és "fer reflexionar l'Estat, recordar-li que no pot restringir ni li-

mitar el dret a la llibertat d'expressió, ni el dret a la lliure reunió i manifestació". Finalment, el comunicat també recorda que "hi ha una solució democràtica al conflicte, que es basa en el diàleg i la negociació". Entre les peticions

de la plataforma, s'anima entitats, agrupacions, associacions, colles i grups de particulars a organitzar activitats i confirmar-les al correu 9N@desobeimlajec.org per poder-les integrar en el programa i comunicar-les de ma-

nera conjunta. A Barcelona, la convocatòria és a plaça Catalunya a les 4 de la tarda però es pretén que la iniciativa s'estengui a totes les ciutats. Durant aquesta jornada, la plataforma avança que es provarà per primera vegada la nova aplicació del Tsunami Democràtic com a preparació de la primera gran acció, que es portarà a terme a través d'aquesta app els dies 11, 12 i 13 de novembre.

Des que va sortir i es va donar a conèixer aquesta app a través del canal de Telegram, la comunicació de missatges ha estat objecte d'anàlisi i estudi pel govern espanyol a través de les fonts policials i el Ministeri de l'Interior, que va arribar a qualificar aquesta plataforma d'eina terrorista. Es van tancar servidors que ara ja han estat traslladats a altres ubicacions. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC i JxCat apunten al PSOE i l'acusen d'immobilisme

Junqueras titlla Sánchez de "frívol, aïllat i autoritari"
Puigdemont l'acusa també de "supremacisme polític"

N. Segura / Redacció
WATERLOO / BARCELONA

El PSOE continua sent objecte de les mirades i crítiques dels dos partits independentistes majoritaris, JxCat i ERC, en aquests primers dies de campanya. El president a l'exili, Carles Puigdemont, i tant el vicepresident, Pere Aragonès, com el líder republicà, Oriol Junqueras, li re-treuen certes dosis d'immobilisme després que el president en funcions, Pedro Sánchez, es negui una vegada i una altra a dialogar amb Torra sobre l'autodeterminació. "Cal decidir entre donar suport al projecte immobiliari del PSOE o a una ERC que defensa una república amb drets, llibertats i igualtat d'oportunitats entre els ciutadans", manifestava ahir Aragonès. Junqueras era encara més dur i en una carta li recordava: "No seria president sense nosaltres." També l'acusava d'"autoritari, frívol, desorientat i aïllat" i li avançava que "el seu temps s'acaba".

Paral·lelament, el líder de JxCat rebutjava "cap lligó d'autocrítica" del PSOE, al qual acusava de "supremacisme polític" per la repetició electoral i la seva incapacitat de pactar i parlar "amb les diferents opcions polítiques". "Li costa entendre que hi ha vida més enllà del PSOE", li va recriminar en una atenció als mitjans a Waterloo després de reunir-se amb els caps de llista de Junts per Catalunya en les eleccions del 10-N.

Com en els comicis de l'abril, la campanya va tornar a tenir una parada al municipi belga on resideix el líder de JxCat. Des de

Les frases

"Tenim l'oportunitat de guanyar el PSC a Catalunya però també de fer tornar Cs a la irrellevància"

Pere Aragonès
SECRETARI GENERAL D'ERC

"Que Sánchez deixi de buscar excuses i parli amb Torra, el president escollit pel Parlament"

Carles Puigdemont
PRESIDENT A L'EXILI

"Som radicalment moderats, sensats, demòcrates, socialistes i catalanistes"

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DE PSC

Bèlgica va rebutjar les "llçons d'autocrítica" dels socialistes en una rèplica a les seves exigències a l'independentisme. Puigdemont va assegurar que el catalanisme fa anys que fa autocrítica: "Qui ho ignori ha estat desconnectat de la realitat."

Puigdemont va insistir ahir a marcar diferències amb els republicans i es va comprometre a no regalar els seus vots "a canvi de res". Els republicans contraposaven l'immobilisme de Sánchez a la seva aposta per una "república de drets i llibertats". Tots dos partits mantenen les seves reivindicacions d'autodeterminació i amnistia, tot i que continuen sense detallar com hi pensen arribar més enllà de les peticions de diàleg.

D'altra banda, la visita de Felip VI també va ser objecte ahir de les críti-

ques dels dos partits independentistes. El gironí va reptar el rei a aprofitar la seva visita per fer també autocrítica sobre el seu discurs del 3-O. JxCat va prometre ahir que mostraran el seu "desacord al costat de la gent" per la presència del monarca a Catalunya en campanya.

ERC, més prudent, tornava a assenyalar el PSOE. "Porten el Borbó a Barcelona, que representa la continuïtat institucional d'aquella dictadura que va reinstaurar la monarquia a Espanya", va afirmar el coordinador nacional d'ERC. Aragonès reclamava ahir als catalans que utilitzin les urnes per "donar una resposta contundent a la sentència vergonyosa i venjativa que ha condemnat els líders del procés. El PP aprofitava per demanar que el govern espanyol i el president en funcions apliqui a Catalunya la Ley de Seguridad Nacional.

Per la seva banda, el líder del PSC, Miquel Iceta, advertia els votants sobre ERC i posava en qüestió l'aposta dels republicans per la moderació perquè, assegura, en moments transcendentals els republicans sempre acaben prenent decisions dràstiques: "Són llops amb pell de xai; cura, cura, cura", va exclamar. "Tots serem jutjats pels nostres actes i no pel que diem", subratllava Iceta, durant un acte de campanya dels socialistes a Sant Joan Despí, on justificava els seus recels sobre la moderació d'ERC tot recordant quan el 2017 els republicans pressionaven Puigdemont per declarar la independència en comptes de convocar eleccions. ■

Puigdemont, amb els candidats al Congrés i al Senat, ahir a Waterloo ■ ACN

PLANTES CATALUNYA, SCCL ANUNCI

De Plantes Catalunya, SCCL, sobre dissolució i liquidació de la cooperativa.

Per acord de l'Assemblea General Extraordinària i Universal de la Cooperativa PLANTES CATALUNYA, SOCIETAT COOPERATIVA CATALANA LIMITADA, amb CIF F-62343462, celebrada el 22 d'octubre de 2019, es va procedir a Dissoldre i Liquidar la Cooperativa, nomenant com a Liquidador En Francisco Sánchez Ginés.

Es publica aquest acord segons el que preceptua l'article 102, apartat 3, de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de Cooperatives de Catalunya.

Premià de Dalt, 22 d'octubre de 2019

Ajuntament de Sant Celoni ANUNCI

D'EXPOSICIÓ PÚBLICA, EMÈS PER L'AJUNTAMENT, DELS ACORDS PROVISIONALS DE MODIFICACIÓ DE LES ORDENANCES FISCALS

En compliment del que disposa l'article 17 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, s'anuncia que l'Ajuntament, en sessió del Ple de data 29 d'octubre de 2019, ha aprovat amb el quòrum legalment exigible, entre d'altres, els acords següents:

- Ordenança fiscal núm. 1, reguladora de l'impost sobre béns immobles.
- Ordenança fiscal núm. 3, reguladora de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.
- Ordenança fiscal núm. 9, reguladora de la taxa per l'ocupació de terrenys d'ús públic amb mercaderies, materials de construcció, runes, tanques, estintols, bastides i altres instal·lacions anàlogues.
- Ordenança fiscal núm. 14, reguladora de la taxa per recollida, tractament i eliminació d'escombraries i altres residus sòlids urbans.
- Ordenança fiscal núm. 17, reguladora de la taxa per expedició de documents administratius.

Segon. Exposar al públic en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament els anteriors acords provisionals, així com el text complet de les Ordenances fiscals aprovades de nou o modificades, durant el termini de trenta dies hàbils, comptats des del dia següent al de la publicació de l'anunci d'exposició en el Butlletí Oficial de la Província.

Durant el període d'exposició pública de les Ordenances, els qui tinguin un interès directe o resultin afectats, en els termes previstos a l'article 18 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes. Transcorregut el període d'exposició pública sense haver-se presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats.

Sant Celoni, 30 d'octubre de 2019.
L'alcalde
Raül García Ramírez

Ajuntament de Calafell ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament de Calafell, en sessió de caràcter ordinari celebrada el dia 17 d'octubre de 2019, aprovà inicialment la modificació de l'Ordenança municipal de circulació de l'Ajuntament de Calafell pel que fa al catàleg d'infraccions.

Aquest acord d'aprovació inicial s'ha de fer públic mitjançant Anunci, que s'ha de fixar en el tauler d'anuncis d'aquest ajuntament i s'ha de publicar al Butlletí Oficial de la Província de Tarragona, al DOGC i en un diari, per un període de trenta dies des del dia següent al de la darrera publicació de l'anunci d'exposició, dins el qual els interessats podran examinar l'expedient i presentar-hi, si escau, al·legacions.

El catàleg d'infraccions actualitzat es pot consultar a la pàgina web de l'Ajuntament de Calafell: <http://calafell.cat/ajuntament/normativa/ordenances>.

Quan no s'hagin presentat reclamacions, aquest acord d'aprovació inicial esdevindrà d'aprovació definitiva. En aquest cas, l'acord inicial elevat a definitiu s'ha de publicar al tauler d'anuncis de la corporació i al Butlletí Oficial de la Província. També s'ha de publicar al DOGC la referència del Butlletí Oficial de la Província de Tarragona en què es publica el text íntegre.

En el supòsit de considerar-se aprovada definitivament, per manca de reclamacions, l'acord d'aprovació definitiva, s'haurà de trametre a l'Administració de l'Estat i a la Generalitat de Catalunya en el termini de quinze dies des de l'aprovació definitiva.

El secretari
Alexandre Pallarès Cervilla
Calafell, 29 d'octubre de 2019

FUNDACIÓ PRIVADA CASAL DELS AVIS D'ALFORJA
Des de 1990 cuidant les persones grans amb excel·lència, millorant cada dia.

PLACES DISPONIBLES TANT DE RESIDÈNCIA COM DE CENTRE DE DIA.
On som?
La residència està situada al centre del poble, a on es troben els comerços, just al costat de l'església.

Què oferim?
Totes les instal·lacions de la Residència i el Centre de dia ofereixen el màxim confort i qualitat als residents. Cal Botó és una antiga casa pairal remodelada i la casa adjacent, can Serra, és una casa moderna que ha estat construïda recentment amb els estàndards més alts del mercat.

Disposem d'un gran equip de professionals
Metge, Infermera, Fisioterapeuta, Educador social, Psicòloga, Treballadora social, Auxiliars de geriatría, Cuiners i equip de manteniment

Disposem de places de centre de dia lliures

Per a més informació:
Plaça de Dalt, 1 - 43365 Alforja - Tel. 977 81 60 21
www.casalavisalforja.org i Facebook: Fundació Casal dels Avis d'Alforja

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Arrimadas, a l'assalt del cinturó roig

VATICINI • La candidata de Cs és entronitzada com a “presidenta” en un acte en un bar a l'Hospitalet **RELAT** • La formació esmola el seu discurs més resistencialista

Francesc Espiga

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Proximitat. Aquest seria el concepte. En campanya, són cada cop més els partits que intenten trencar el mur, físic però també emocional, que els separa del seu electorat potencial amb actes de patit format i de suposat contacte directe amb el candidat. Ciutadans fa temps que ja ho assaja, i ahir va continuar modelant la fórmula amb un míting en un bar de tapes —d'aquells de canya, morro més que refregit i el *Marca* presidint la barra— perdut en un laberint urbanístic del barri de Bellvitge de l'Hospitalet de Llobregat, indetectable per a les coordenades de Google Maps. Amb unes enquestes no precisament complaents, la formació taronja es juga bona part de la seva sort en aquestes generals a Catalunya en indrets com aquest. La Barcelona metropolitana. El cinturó roig que es resisteix a deixar de ser-ho, i on Cs ha construït els seus grans bastions electorals a partir d'un discurs de confrontació directa amb l'independentisme.

En aquesta estratègia, Inés Arrimadas és l'aposta més a mà que té el partit per intentar taponar la fuga de vot que augura la demoscòpia. Ahir va fer la seva entrada al Mesón Galán, el nom del local, sota les notes del *Piano in crime*, de Mason Tyler. El seu domini sobre l'escena era total. Amb la veu lleugerament castigada per l'activitat

Inés Arrimadas, micròfon en mà, durant el parlament que va fer ahir al Mesón Galán, situat al barri de Bellvitge de l'Hospitalet de Llobregat ■ CIUTADANS

de campanya, Arrimadas va construir un discurs que, en el fons, volia ser una interpel·lació directa a cadascun dels presents. D'això va tota estratègia de mobilització política, en el fons. Els va parlar com els “resistents” en una Catalunya governada per l'independentisme i davant la qual, va emfatitzar, Cs “no els deixarà tirats com han fet el PSOE o el PP”: “Perquè nosaltres som d'aquí.” Davant d'un centenar llarg d'assistents, anxovats entre la barra i la terrassa, l'ambient es va escalfar amb recursos

ja clàssics com ara disparar cap a TV3 —“cap constitucionalista la pot veure”— i el sistema educatiu català. A l'alcaldeessa de l'Hospitalet, però, ahir també li va tocar el rebre: “A la Diputació de Barcelona governa amb Puigdemont i està donant diners a entitats que espionen el que fan els vostres fills a l'escola.” L'esclat va ser total, fins al punt que es van acabar sentint crits de “presidenta, presidenta”. Arrimadas, però, és llesta i àgil de cintura, i els va recordar que l'aspirant és Rivera. Per ara. ■

El candidat de Més País, Íñigo Errejón, en un moment del seu parlament d'ahir al vestíbul del CCCB ■ ACN

Errejón rescata l'aposta per un model federal

■ Més País no pot omplir el vestíbul del CCCB en el seu acte central a Barcelona

Redacció
BARCELONA

El candidat de Més País, Íñigo Errejón, va fer una apel·lació directa ahir al líder del PSOE, Pedro Sánchez, i li va demanar que “no s'espanti” a l'hora de defensar “una solució en un sentit federal” al conflicte català. Segons Errejón, aquesta fórmula, la del federalisme, “no té res a veure amb el nacionalisme, sinó amb la necessitat de garantir la prestació de serveis públics i de blindatge de serveis socials prop del territori i de la gent”.

El cap de llista per Madrid de Més País va fer aquestes reflexions du-

rant l'acte central de campanya de la formació a Barcelona, celebrat al vestíbul d'un Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) que no es va arribar a omplir. En el seu transcurs, també es van llançar crítiques al PSOE i a Podem per no haver aconseguit un acord que ha propiciat la repetició de les eleccions. “L'envaïment de Vox i del PP té a veure amb la irresponsabilitat de Sánchez i Iglesias”, va manifestar Errejón, que hi va afegir que tant l'un com l'altre “hauran de fer un pas enrere” si no són capaços de cercar una entesa que possibiliti un govern progressista. ■

graupera

Més de 45 anys al teu servei

Contractes Graupera, i oblida't de la caldera!

Disposem de **contractes de manteniment** perquè no t'hagis de preocupar de res.

Mà d'obra i disposició de servei **sense límit d'hora**

Certificat segons normativa

Revisió anual

Peces fins a **15 anys**

937 412 999
www.egraupera.com

SERVEI TÈCNIC OFICIAL:

